

Gerçek Olan

– Hanyes · 18 Aralık 2019

...Yollarda gide gide güneşi yakalar oldum, sayılmaz ki ölümün.Bir sabah korkuyorum dünyayı karanlıkta bırakıp gittiğin yer gibi olacak her yer
ama keşke heppimiz bazen yaşasaydık bu karanlığı, gidenlerinizin gittiği yer gibi
hiç biriniz korkmasaydınız,
korkmamamız için.

...
Kendimi, onları ve seni unuttur oluyorum bazen gittikçe zamanın dış geçirdiği günlerde,
ne de çok vurdumduymazlaşmış yüreğim.

Ne de çok yaşanacak bir dünyaymış ki yaşanmamış sayılan, sayılacak olan.

...
Gene dönüyorum gürbetten eve çoğu defa gibi ama bu sefer uzak değil mesafeler (senin mesafen hariç) merkezdeyim;
Annem , kardeşlerim bir de kardeş gibi dostum Ömer de var köyde, diğerleri Şirin'i sorsan zaten öğrenci, Nezir desen o da köyü sevmiyor zaten, tek o var.

...
Hele geçen döndüğümde kardeşin de gelmişti Ayvalık'tan
yani babam onunla beraber vardık eve, özlemlili bir varış oldu.
Ama heppimizde eksik olan bir şey vardı o da senin bu dünya da var olduğuna olan inancımız üç sene boyu, üç sene iyileşmen için ümitlerimiz de vardı
ama o gün yoktu...

ne varlığın
ne de ümitlerimiz, sen yoksun ki

..
O kadar ki babamda hissediyorum yokluğunu, betonarme ki dökük ayakta kalmış binada hissediyorum boşluğunu,
koca bir yer
ama sessiz
ama neşesiz
ama anlamsız.

...
En çokta sürü otlatmaya gittiğim günde hissettim yokluğunu...
Hep öyle gelenekselleşmiş olan, her tatile geldiğimde mahallenin(köyün) sırası bize düşmesi ve sonra ki gün çoban oluşum günler,
o günlerde en çok özledim seni.

...

Gene gittim çobanlığa dedim ya en çokta o gün ve döndüğüm de hissetim yokluğunu.

Dönerken şimdi kime ne diyeyim vardığımda eve , kime neyi anlatayım ?

ve günün nasıl geçtiğini kime anlatayım,

ilk karşılaşacağım şahsa mı ?

Oysa sendin ilk karşılaştığım

bazen şalvarlı, bazen hüzünle ,

içine atılmış tüm yorgunluklarınla berabeve

ve o diyar kadar kalabalık gururunla.

..

Kolay gelmedi be hala,

kimsenin 'kolay gelsin ' deyişleriyle içime

ve temennilerini de samimi bulmadım seninkilerin kadar.

Vardığımda akşam eve bağırasım gelmiyor değildi (ama içimden bağırdım sadece, konuştum kekremsi bir konuşma);

"Halaaa...!

...

sağolasın

...

sana da kolay gelsin

...

yalnız hala !

o kadar bezler var mı ki tüm koyunların ve keçilerin altını bağlamanız için.

..

Eee...bağlamanız gerek 'berxe bavetan(babanın kuzusu anlamında) Hanyes ' çobanlık yaptı, diğerlerine göre daha iyi bakmışımdır sürüye,

hepsi şimdi obur obur karnı doygun bir şekilde ve şişler...

Seni yormayacaklar, yem vermene gerek yok ha!

dedim ya altlarını bağlamanız gerek yoksa ahırı mahvederler..!

İşte o zaman yorulursunuz."

Ama yapamadım bağıramadım

kimseyle de konuşamadım annem hariç.

O kadar boşluk olmuş ki

bu dünyada yoksun işte hepsi bu

...

Her zaman korkmazdım ölümden ta ki

büyüyene kadar

son zamanlarda uçurumların kenarlarında konakladım ama

yüzüm yoktu gitmeye ,

huzura varmaya ki korkuyorum.

Korktum işte ölümden hele en, o en yakınlığımda hissettiğimde sen yola koyulurken,

Sen öncesinde; o zamanlar görmemiştin beni Gülcenin bana bırakmış olduğu korkuyu, güzel meleğim.

Korkuyu hissedeceğimizi bilmezdik ne ölüm, ne de başka şeylerden

Ve 17'liydim

Herkes bunu biliyordu, belki şimdi de biliyorlar da görmemişler,

aslında şimdi en çok zayıf ve korkak olduğumuzu.

..

Ne insanların nankörlüğü oldu senden sonra ,

yapmacık ağlamalar,

ne yüzler,

ne insan ki

peşinde koştukları gizli niyetler belirdi

senden sonra.

...

Gururu dağları aşan halam,

sen huzura vardın bu benim için en ümitli şey,

yaşanılmayacak olan dünyaya ki

en basitliğine bir itiraftır

gerçek olan hayat ve gerçek olan ömür o tarafta.

Ve gideceğim kadar bana biçilmiş bahşedilmiş bu yollarda gidiyorum ve seni asla unutmayacağımı

bilerek, bıraktığın tek emanet sözün eri olarak en güzel bir şekilde üstleneceğim üzerime düşen ne

olursa.

...

Ve olsun ben inanıyorum ki orda , oradakiler de bizleri düşünüyorlar

sende,

hiç aklın kalmasın geride ..

Berxe baventu Hanyes (Babanın kuzusu Hanyes)